

מ"ת 490/03/19 - מדינת ישראל נגד דין פלץ

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 490-03-19 מדינת ישראל נ' פלץ (עציר)

בפני מבקשת נגד משיב	כבוד השופט ניצן סילמן
	מדינת ישראל
	דין פלץ (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד רועי קרן

החלטה

1. בקשת מעצר עד תום ההליכים; בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כתב אישום נגד המשיב בעבירות סמים- ייצור, הכנה והפקה, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים.

העובדות על פי כתב האישום -

2. על פי העובדות בכתב האישום, הכולל 2 אישומים, המשיב גידל בשתי דירות שונות, האחת בקרית אתא והשניה בקרית ים, סם מסוכן מסוג קנאביס בכמות של כ- 200 שתילים במשקל של כ- 30 ק"ג, והחזיק בדירות סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של כ- 5.5 ק"ג, סם מסוג חשיש במשקל של כ- 1.3 ק"ג וסם מסוג קוקאין במשקל של כ- 51 גר.

3. האישום הראשון -

ביום 1.1.18 נחתם חוזה שכירות, מסגרתו שכר המשיב דירה ברח' תבור 27 בקרית אתא. ביום 30.10.18 הוארך חוזה השכירות בשנה נוספת.

המשיב שילם את התשלומים השוטפים בגין אחזקת הדירה, לרבות חשמל וועד בית.

המשיב החזיק בדירה עד מועד החיפוש ע"י המשטרה ביום 2.1.19, מהלכו נתפסו בדירה כ- 95 שתילים מסוג קנאביס וסמים מסוכנים מסוג קנאביס, חשיש וקוקאין, וכן כלים בהם צייד המשיב את הדירה לצורך גידול השתילים.

4. אישום שני -

ביום 14.8.18 נחתם חוזה שכירות, מסגרתו שכר המשיב דירה ברח' פנחס ספיר 25 בקרית ים. המשיב שילם את התשלומים השוטפים בדין אחזקת הדירה, לרבות חשמל וועד בית.

מהלך חיפוש בדירה ע"י המשטרה ביום 9.1.19 נתפסו 101 שתילים של סם מסוג קנאביס, סם מסוכן מסוג קנאביס, וכן כלים בהם צייד המשיב את הדירה לצורך גידול השתילים.

5. המחלוקת היא בקיומן של ראיות לכאורה, לאור טענות המשיב כי לא התגורר והחזיק בדירות בתקופה הרלוונטית.

טענות המבקשת -

6. בדירות נמצאו ממצאים פורנזיים הקושרים את המשיב לגידול והחזקת הדירות, וביניהם - בדירה בקרית אתא נמצאה טביעת אצבע של המשיב על בקבוק מים, ודנ"א על כפפת לטקס ; בדירה בקרית ים נמצאו טביעות אצבע של המשיב על מיכל קצף פוליאוריטני, בקבוק של חברת "ביו-נובה" ובקבוק מים .

7. הסכמי השכירות ועדויות בעלי הדירות מצביעים על זיקת המשיב לדירות.

8. ממצאים השייכים למשיב נמצאו בדירות, כולל תעודת זהות, תמונות, תשלומים וקבלות על שמו.

9. עדויות שתי שכנות המשמשות כועד הבית בשתי הדירות הקושרות את המשיב לדירות.

10. המשיב לא נתן הסביר מניח את הדעת מדוע לאחר, שלטענתו, עזב את הדירות המשיך לשלם את דמי השכירות והחשבונות השוטפים, ובנוסף שמר על זכות השתיקה בשתי החקירות האחרונות.

11. המשיב לא הבהיר בחקירתו היכן התגורר ממועד עזיבתו את הדירה בקרית ים בשנת 2016, עד תחילת השכרת הדירה בקרית אתא ב- 2018.

12. לא נמצאו ממצאים פורנזיים בדירות של אדם בשם ארתור רושקה הטוען שהחזיק בדירות והבעלים של הסמים המסוכנים שנתפסו, הכלים ושתילי הקנאביס.

טענות המשיב

13. אפליה בין משיבים, משלא הוגש כתב אישום נגד אותו- ארתור רושקה, הטוען להיות המחזיק והבעלים של מעבדות הסמים שנתפסו.
14. המשיב עזב את הדירה בקרית אתא בחודש 10/18, שם גר כשנה עם חברתו, והותיר בדירה חפצים אישיים, תמונות ותעודת זהות.
15. הכפפה שנמצאה בפח האשפה בדירה בקרית אתא שימשה לניקיון.
16. בעל הדירה בקרית אתא העיד שהיה בדירה לחידוש החוזה בחודש 10/18 ומצא שהכל תקין.

הנורמה

17. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18); מדובר בתשתית לכאורית בלבד, אשר רק פירוט וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית (בש"פ 4458/18).
18. ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי.
19. ככלל, על בית המשפט לבחון גם בשלב המעצר קיומן של תוספות ראייתיות (בש"פ 6206/05 נאצר), אך די בראיה מסייעת או מחזקת **לכאורית** (בש"פ 2571/11).
20. שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).
21. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

דין והכרעה

22. כעת יש לבחון בהתאם להנחיות הפסיקה, את הראיות הקונקרטיות בתיק

הדירה בקרית ים -

23. אין חולק כי המשיב התגורר בדירה משנת 2014 משך כשנה וחצי, כאשר החוזה הראשון היה על שם אביו, ולאחר מכן, חודש החוזה מדי שנה ע"ש המשיב ודמי השכירות שולמו בשיקים של המשיב שנה מראש.

24. המשיב טוען כי לאחר שעזב גר בדירה חברו דימה משך כשנתיים, ומהלך השנה האחרונה גר בדירה ארתור רושקו. (ראה הודעת המשיב מיום 19.2.19)

חרף האמור, לא נמצאו ממצאים פורנזיים של ארתור בדירה, והמשיב בהודעתו מיום 19.2.19 לא ידע לומר פרטיו האישיים של דימה, לרבות שם משפחתו וגילו.

25. בדירה נמצאו טביעות אצבע של המשיב על בקבוק מים, המשיב בהודעתו מיום 19.2.19 טען

"הייתי גר שם אולי נשאר שם חפצים שלי" (שורה 106)

קיים קושי לקבל גרסה כי בקבוק מים עם טביעת אצבע של המשיב נותר בבית מהתקופה בה גר שם בשנים 2014-2016, ואף משך למעלה מחצי שנה, הפעם האחרונה בה לטענתו ביקר בדירה (ראה הודעת המשיב מיום 17.2.19 שורה 70)

26. יתרה מכך, נמצאו טביעות אצבע של המשיב על חומר דישון וקצף.

27. כמו כן, טענת המשיב כי לא ידע שהדירה שימשה כמעבדה לגידול וייצור שתילי קנאביס, עומדת בסתירה להודעתו כאמור מיום 17.2.19 כי ביקר בדירה לפני כחצי שנה, והודעת ארתור רושקה מיום 18.2.19 כי בתקופה זו כבר הייתה מעבדה בדירה -

ש. אבל הוא בעצמו אומר שהיה בדירה לפני חמישה חודשים?

ת. בסדר היה אז היה

ש. ואתה אומר שכבר הייתה שם המעבדה?

ת. נו בטח

ש. אז הוא ראה?

ת. אני לא חושב אבל יכול להיות שהוא ראה

ש. הוא ראה או לא ראה או שאתה לא היית שם?

ת. נו בסדר אולי את צודקת..."

28. ידיעת המשיב, לכאורה, אודות קיומה של מעבדה בדירה בקרית ים אף מעלה קושי רב יותר בגרסתו הן להמשך השכרת הדירה על שמו ותשלום דמי השכירות וחשבוניות החשמל (ראה הודעותיהם של מוסוב ציפורי מיום 26.2.19; רוסלן זרבאיליב 26.2.19; ג'ולייטה זרבאיליב 26.2.19), והן להשכרת הדירה השנייה בקרית אתא בשלב מאוחר יותר, בחודש 10/18, כך אליבא המשיב, אף היא לארתור.

29. יתרה מכך, קיימת סתירה בהודעת המשיב מיום 19.2.19 כי לא שילם את החשבוניות השוטפים בדירה בקרית ים, לבין הודעת מוסוב ציפורי מיום 26.2.19, כי המשיב ביקש ממנה לשלם בכרטיס האשראי את חשבון החשמל בחודש 12/17 על סך 1,000 ₪ ונתן לה בתמורה מזומן, והודעותיהם של רוסלן זרבאיליב ואימו ג'וליאטה, כי המשיב ביקש כרטיס אשראי של האם ג'וליאטה לתשלום חשבון חשמל מחודש 4/17 בסך של 4,800 ₪ ונתן בתמורה מזומן.

בחקירתו מיום 26.2.19 משנשאל אודות תשלומי החשבוניות - **שמר על זכות השתיקה.**

30. תשלום חשבוניות שוטפים של דירה בה, אליבא המשיב, לא התגורר בה כבר משנת 2016, מעלה ספק רב בגרסתו.

31. בנוסף, אין חולק שטרם השכרת הדירה, כביכול, לארתור, המשיב פינה מדירה אחרת בה נתפסה מעבדה לגידול שתילי קנאביס של חברו ארטיום שטנפר, מאווררים וכלים לייצור וגידול סמים שנותרו שם והעבירם לדירה בקרית ים. (ראה הודעת ארטיום מיום 24.2.19; הודעת המשיב מיום 19.2.19)

32. חלי אור, המשמשת כועד הבית בבנין בקרית ים, העידה כי ראתה את המשיב לפני כחודש (ראה הודעתה מיום 23.1.19). הגב' אור זיהתה את המשיב במסדר זיהוי תצלומים ביום 26.2.19.

33. משנשאל המשיב אודות מקום מגוריו לאחר עזיבת הדירה בקרית ים בשנת 2016 וטרם מעברו לדירה בקרית אתא בשלהי 2017, **שתק בחקירתו.**

הדירה בקרית אתא -

34. כאמור בדירה הנ"ל, אשר לטענת המשיב עזב כבר בחודש 10/18, נמצאה טביעת אצבע על בקבוק מים, ודנ"א על כפפת לטקס בפח האשפה.

אף אם היה ניתן לסבור, כי בקבוק המים יוותר בדירה משך למעלה מ- 3 חודשים, הרי שקיים קושי מהותי לקבל גרסת המשיב כי הכפפה נותרה בפח מהלך כל התקופה.

35. לא נמצאו בדירה ממצאים פורנזיים של ארתור רושקה, שלכאורה, התגורר בדירה משך כ- 3 חודשים.

36. גב' דיאנה שלום בהודעותיה מיום 26.2.19 ו- 21.2.19 ציינה כי המשיב הגיע לביתה בחודש 12/18 על מנת לשלם את ועד הבית עבור ארבעה חודשים, ולא זיהתה את תמונתו של ארתור רושקה, שלכאורה, התגורר שם כ- 3 חודשים.

"לא, לא ראיתי אותו מעולם" (ראה הודעה מיום 26.2.19)

37. המשיב בהודעתו מיום 19.2.19 טען כי "אחרי שעזבתי אין שום סיכוי ששילמתי" (שורה 162)

38. רומן פוקלונסקי, בעל הדירה, אמנם סיפר בהודעתו מיום 2.1.19 כי היה בדירה לחידוש החוזה בתאריך 30.10.18, והדירה הייתה נקייה ומסודרת ולא חשד בכלום. אולם, משביקש מהמשיב להיכנס לדירה לפני כשבועיים להוציא עץ חג מולד, המשיב הודיע לו שאין לו זמן והותיר את העץ מחוץ לדירה בחדר המדרגות

"ונראה לי אז מוזר שהוא לא הכניס אותי לבית..." (שורות 8-9)

גרסת המשיב -

39. גרסת המשיב כאמור הינה כי המחזיק בדירות בתקופה הרלוונטית והבעלים של מעבדות הסמים שנתפסו הוא - ארתור רושקה.

40. כאמור, חרף טענת המשיב, כמו גם הודעותיו של ארתור רושקה מהלכן הוא חזר וטען כי התגורר בדירות, החזיק בהן והיה הבעלים של הצידוד, השתילים והסמים שנתפסו, לא נמצא כל ממצא פורנזי של ארתור בדירות.

41. בהודעתו מיום 18.2.19 טען ארתור כי לא נמצאו ממצאים פורנזיים שלו בדירות מאחר והשתמש בכפפות, אולם לא ידע להבהיר, אם כך הוא, אזי מדוע גם בכפפות שנמצאו בדירות לא נמצאו ממצאים שלו.

42. כמו כן, לא נמצאו בדירות אמצעים בסיסיים למחייה, לרבות מיטות, מוצרי הגיינה, בגדים וכדומה.

43. שכנים, בעל הדירה בקרית אתא והמתווך של הדירה בקרית ים, אינם מכירים את ארתור, ולא ראו אותו מעולם בדירות ו/או בבנייני המגורים.

44. הסתירות בגרסאותיו של ארתור רושקה לעניין סכומי הכסף, שלכאורה, שילם למשיב עבור הדירות, והכלים שרכש לייצור גידול שתילי הקנאביס, יורדות לשורשם של דברים.

כך למשל -

בהודעתו מיום 6.1.19 טען תחילה כי מתקיים מגמלת נכות מהביטוח הלאומי, לאחר מכן כי ירש סכום של ₪ 150,000 מדודו וסבתו, בהמשך כי בבעלותו 58 רכבים ובתים והוא מסודר בחיים, ולבסוף - "תסתכלי לי בעיניים תעשי סקר על מצב התאונה שלי איך אני חי המשטרה רואים שאני מחטט בפחים שם...מה זה משנה תגיעי לבנק שוויץ שייתן לך לראות אישור מה יש לי שם" (שורות 134-137)

45. בנוסף, ארתור לא ידע לתאר פרטי הדירות, בהן כביכול התגורר, לרבות המיטלטלין שנמצאו, ואף לא ידע לפרט אופן גידול שתילי הקנאביס. (ראה הודעות מיום 3.1.19; 6.1.19; 18.2.19; 27.1.19)

46. לאור האמור, בחינת גרסת המשיב מעלה קשיים אינהרנטיים ואין בה כדי לקעקע ולכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי בו אנו מצויים.

טענת אפליה -

47. כבר נקבע בפסיקה כי "דרך המלך" להעלאת טענת האכיפה הבררנית היא במסגרת הדיון בתיק העיקרי, אולם אין לשלול לחלוטין העלאתה גם מסגרת הליך מעצר (ראה - **בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל** (14.10.2012) (להלן: "בש"פ כנאנה"); **בש"פ 1495/17 מדינת ישראל נ' יובל זאודי** (21.2.17).

48. המשיב טען לאפליה שיסודה באי הגשת כתב אישום כנגד ארתור רושקה.

49. המשוכה הראשונה, בהתאם לבש"פ כנאנה הנ"ל, שעל המשיב לצלוח היא להוכיח כי ההבחנה בינו לבין ארתור הינה שרירותית ובלתי צודקת.

50. כמפורט בהרחבה לעיל- בניגוד למשיב, לא נמצאו ממצאים פורנזיים של ארתור בדירות, הסכמי השכירות היו ע"ש המשיב, אשר נשא בדמי השכירות והוצאות שוטפות מהלך כל התקופה, לרבות חשבונות החשמל וועד הבית.

51. ממצאים פורנזיים קושרים המשיב למעבדות הסמים שהתגלו בשתי הדירות, והועלו קשיים לא מבוטלים בגרסותיו לממצאים כאמור לעיל.

52. שכנים ובעלי דירות העידו כי ראו ומכירים את המשיב, אולם, לא זיהו את ארתור.

53. לאור האמור, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, נראה כי בשלב הלכאורי דנן, המשיב לא תמך טענתו להפליה בתשתית עובדתית ולו ברמה הלכאורית, שיש בה כדי לסתור חזקת החוקיות ממנה נהנית המבקשת בהפעלת שיקול דעתה באכיפה.

54. על כן, אין מקום להכריע בעניין בשלב זה. הטענה של הגנה מן הצדק שמורה אפוא למשיב לשלב ההליך העיקרי.

שתיקת המשיב -

55. בחקירותיו האחרונות (26.2.19;24.2.19) שתק המשיב וסירב למסור גרסה שתפריך המיוחס ותסביר הראיות והעדויות כנגדו.

56. כידוע, אין בכוחה של שתיקת נאשם כדי ליצור את ה"יש" הראייתי, כלומר את גרעין הראיות לכאורה הנדרש, אך יש בכוחה לחזק את התשתית הראייתית הנסיבתית הקיימת.

(ראה - דברי כב' השופט ג'ובראן בבש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל; בש"פ 8638/96 נחום קורמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5), 200 בעמ' 206; בש"פ 1171/04 מדינת ישראל נ' שמעון(שמיעה) עמר (טרם פורסם); בש"פ 686/04 וחיד חטאר נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם)).

סיכום של דבר -

57. מארג הראיות המפורטות לעיל, ובחינת גרסת המשיב בצרוף שתיקתו בחקירות האחרונות עם הצטברות העדויות והראיות, מביאים למסקנה כי בשלב זה קמה תשתית ראייתית לכאורית מספקת, להוכחת המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אדר ב' תשע"ט, 11 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

